

ПАТРИК САНДРЕН И ФРЕНСКИЯТ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР СОФИЯ ПРЕДСТАВЯТ
ПЪРВО ИЗДАНИЕ В РАМКИТЕ НА ФЕСТИВАЛА В БАЛЧИК - 24 И 25 СЕПТЕМВРИ 2005 г.

ПОГЛЕДИ ВЪРХУ СВЕТА:
КИНОТО
ОБЩУВА С ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА
УПРАЖНЯВАНЕТО НА ПРОФЕСИЯ И СВЕТЪТ НА РАБОТАТА

КОНЦЕПЦИЯ И ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ ПАТРИК САНДРЕН

ОТВОРЕН КЛАС

ИНТЕРАКТИВНИ КОЛОКВИУМИ
ПАРИЖ/СОФИЯ

ПРОГРАМА И АНИМАЦИЯ НА ДИСКУСИИТЕ **ШАРЛ ТЕСОН**
ПРЕПОДАВАТЕЛ В СОРБОНАТА, ПИСАТЕЛ И КРИТИК

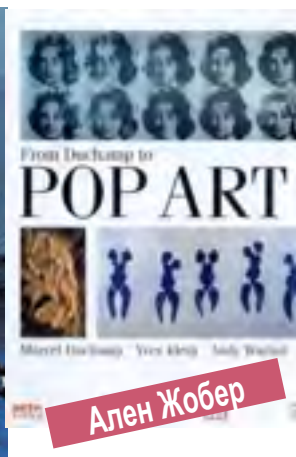
Ален Жобер

ТЕЛЕВИЗИОННИ МЕМОАРИ
Телевизионен поглед към изкуството
Поредица „Палитри“ на Ален Жобер

Андре Лабарт

ОТ ПЪРВИЯ ВИК ДО
ПОСЛЕДНИЯ СТОН

Ален Жобер

ОТ ДЮШАН ДО ПОП-АРТА

Паскал Кане

Алфред Хичкок / Жорж Батай / Ван Гог / Анди Уорхол / Хорхе Луис Борхес
Чирико / Каролин Карлсон / Ушио Амагацу

EXECUTIVE PRODUCTION
SOFILM
PATRICK SANDRIN

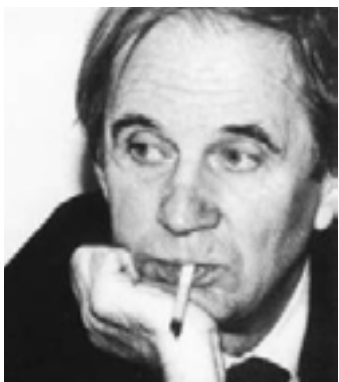
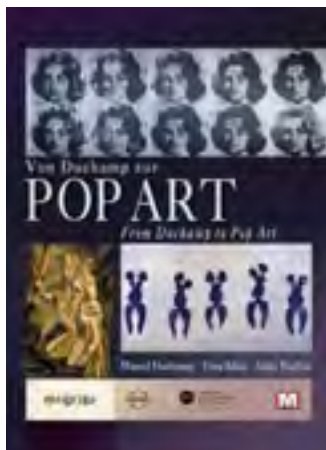
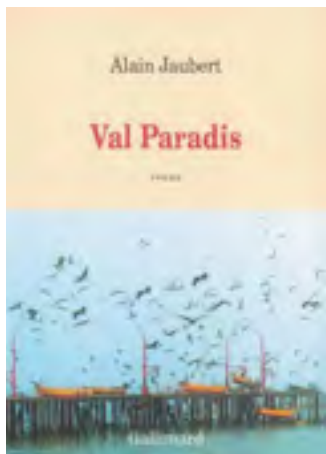
institut française
София

УЧАСТНИЦИ

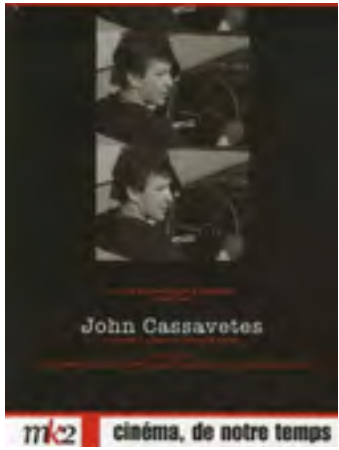
Ален ЖОБЕР

Ален Жобер е режисьор на филмови портрети на писатели (*Хорхе Луис Борхес, Марио Варгас Лъоса, Олтън Гинсбърг, Умберто Еко...*) и на тематични вечери за телевизия Арте. Става известен с филмовата поредица „Палитри“, създадена в сътрудничество с Лувъра, където разкрива по изключителен начин изкуството на живописиста и историята на една картина със средствата на образа и звука. През 2004 г. Ален Жобер публикува романа *Val Paradis (Райска долина)*, издаден от издателство Галимар.

Андре С. ЛАБАРТ

През 50-те години Андре Лабарт е критик в сп. „Каие дю синема“. По-късно в сътрудничество с Жанин Базен е инициатор на поредицата „Кинодейци на нашето време“, която представя основно филмови портрети и интервюта на кинодейци, следвайки авторската политика на сп. „Каие дю синема“. Схващането му за „Новата вълна“ като момент от съвременното го насочва в творчеството му на документалист към изследване на всички области на това съвремие: литература, живопис, музика, танц.

177&2 cinéma, de notre temps

Паскал КАНЕ

Бивш редактор в сп. „Каие дю синема“, Паскал Кане режисира около двадесет игрални и телевизионни филма (*Liberty Belle, Възпитателката, Светът на Анджело...*).

Патрик САНДРЕН, продуцент, копродуцент, изпълнителен продуцент. 50 продукции.

Образование: Национално висше училище по изящни изкуства, архитектура, история на изкуството, пластични изкуства. Съсценарист: Рим Ромео (1990), Ален Флешер. Режисьор: Новини от Сантяго (1988)-документален филм (Арте). Член на комисията при Националния кинематографичен център(CNC) - Париж:

Финансово подпомагане на филмови проекти. Помощ за написване и развиване на сценарии. Помощ за разпространение (прожектиране). Фонд ЕСО (подпомагане на Източноевропейски кинематографии). Негови продукции са награждавани на най-големите кинофестивали (Кан, Берлин, Венецуела, Ню Йорк, Торонто).

Винаги съм се стремял да съчетая етиката с издателските си решения и с продуцентската си ангажираност. Обичам да защитавам позициите, световите на нетипични автори, чиято специфика е произтичала от другаге. Така професията ми ме насочи към други битки, към други континенти, към защита на културното многообразие чрез представянето му. Понякога това бе съпътствано и от политически битки. Нашите професии са богати и сложни, те се променят заедно с непрекъснатото технологическо развитие и влизат в контакт с все повече специалности, формирайки богато разнообразие от професионални практики. Авторите изразяват чрез тях начина си на мислене, на живот, както и познанията си. Ето защо реших да организирам няколко пъти годишно срещи на кинодейци и на професионалисти, представители на различните занаяти в киното и аудиовизията, за да споделят своя опит, своя поглед към света и размислите си по темите на деня. Този първи колоквиум обединява видни кинодейци, изградени се като професионалисти със създаването на собственото си творчество, но и с пресъздаването и с възхищението си към творчеството на художници, танцьори и писатели. Изборът на участниците, направяван от Шарл Тесон, се основава на уважението и възхищението, което изпитваме към тях. Но и на това, че те взаимно се допълват благодарение на богатия си опит и култура, на разностранните си компетентности, на оригиналното си творчество, получило международен отзвук. Това ми позволява да вярвам, че тези хора могат да бъдат просветители, проводници, движещи сили в полза на българските творци и публика, които търсят учители.

Патрик Сандрен

Шарл ТЕСОН

Шарл Тесон е бивш главен редактор на „Кафе дьо синема“ и преподавател в Новата Сорбона. През 80те години той има принос за откриването на азиатското кино във

Франция. Автор на много изследвания (върху Луис Бунюел и Самиаджит Рай). Аниматор на дискусиите на кино-срещите.

Произходът на киното води началото си от панаирните представления (циркът и бурлеската), ето защо то е било и все още е мощно и популярно изразно средство. В течение на неговата история и развитие и благодарение на критиката, то се утвърди и бе признато за пълноправно изкуство със свои творци. За някои киното се нарежда след другите изкуства, а спецификата му е в това, че записва всичко, което стои пред камерата, както реалността, така и театралната пиеса. За други киното се превръща в истинско изкуство от момента, в който чрез изразните си средства (образ, кадър, план, монтаж, звук, ритъм), то създава собствен език, придобива собствена идентичност чрез своя почерк и стил. Свободните класове, посветени на темата „Киното общува с другите изкуства“, въз основа на опита и творчеството на нашите трима участника, Паскал Кане, Ален Жобер и Андре С. Лабарт, имат за цел да повдигнат много въпроси. На първо време ще се опитаме да разберем по какъв начин, по какви причини киното посредством творческия документален филм общува със самото себе си (кинодеец, творба). Как то се превръща в подходящо средство за собственото си обсъждане, за любовта към него, за по-доброто му опознаване и разбиране? Във връзка с ролята на критиката и на писмената и традиция как филмовите средства могат да обогатят възгледите ни за киното, както и начина и желанието ни да се занимаваме с него?

На второ място ще разгледаме начина, по който киното пресъздава и показва други артистични практики (музика, живопис, танц и т.н.). Как може да го прави, как трябва да го прави? Ако даден филм може да цитира друг филм (показвайки откъс), какво се случва с една картина или с едно музикално произведение? Ще се опитаме да разберем с каква нагласа киното общува с другите изкуства и за кои зрители. За да докаже съществуването на творбите (като ги архивира), за да съдейства за опознаването им (напр. чрез властта на телевизията в областта на разпространението или чрез педагогическата си и културна насоченост, или чрез култивирането на необходимата чувствителност към изкуството), за да ни накара да се увлечем по тях или за да ги разберем по-добре? Известно е, че всеки филм се създава с определена насоченост според поръчката или търсенето (на институции, училища, телевизионни канали, музеи), съответно ще видим как тази практика на общуване с другите изкуства има своя история, паралелна на тази на киното, и как средата на осъществяването ѝ е еволюирала до наши дни, от киносалона до телевизията, до музея. Без да забравяме факта, че когато киното се среща с други артистични практики, то трябва да осмисля други изразни средства, различни от неговите собствени, като същевременно негласно изследва начина, по който самото то със собствените си средства, може да ги пресъздаде. С други думи, киното може да се обогати чрез себе си, както и чрез контакта с другите изкуства. Да обогати съдържанието си (чрез артистичната „различност“) и най-вече себе си, поради това, че когато общува с други форми на изкуство, то непременно анализира своите собствени (за да открие какво може и какво не в сравнение с другите изкуства). Жан Реноар често казваше: „Ако искаш да разказваш за себе си, не разказваш нищо. Можеш да разказваш добре за себе си, само ако разказваш за другите.“ Можем ли да съпоставим тези думи с разглежданата от нас тема и да кажем, че те се отнасят и за киното, когато то се среща с другите изкуства?

Шарл Тесон

ПРОЖЕКТИРАНИ ФИЛМИ И ОТКЪСИ

Андре С. Лабарт

Соло на Каролин Карлсон • 1984, 53 минути

Снимана в продължение на седмица преди спектакъла си Blue lady (създаден през 1983г. в театър Фениче в Рим), Каролин Карлсон се отдава на вдъхновението си, импровизира и размишлява пред камерата.

Сбогом, Рита (какво се случва с френското кино?)

Кончината на Рита Хейуърт и фестивалът в Кан

Киногеици на нашето време:

Форд и Хичкок, Вълкът и агнето • 2000, 52 минути

Тази поредица, осъществена по идея и под ръководството на Жанин Базен и Андре С. Лабарт, е един от славните мигове на телевизията. От 60-те години до днес тя изгражда оригиналната „филмирана история“ на киното под формата на срещи с най-великите режисьори (Бунюел, Хичкок, Касавитис, Ромер, Годар, Скорсезе и др.). Този документален филм представя две срещи, заснети в рамките на една и съща седмица през 1965 г., докато интервюираните личности имат различни

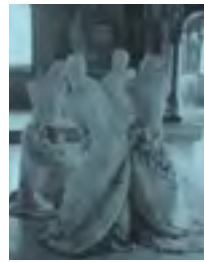

възгледи за света и не са се срещали никога. От една страна Форд, който се е излегнал в леглото си, не отговаря на въпросите, претрува се, че всичко е забравил, живее като в свят на Реноар, от друга – Хичкок, който обяснява творбите си план след план, сякаш филмите са снимани вчера. Форд е олицетворение на поетическото изкуство, а Хичкок – на картезианския дух.

По следите на Ван Гог в Париж - 1988, 19 минути

Въз основа на местата, посещавани от Ван Гог в Париж, Андре С. Лабарт описва по вълнуващ начин част от живота на художника. Заснет за музея Орсе, този документален филм пресъздава един ключов момент в творческото развитие на Ван Гог - прехода от традиционализма на първите му платна към разцвета на творчеството му.

Какво е Бюто? Ушио Амагацу, посвещаване в доктрината - 1993, 65 минути

Ушио Амагацу и балетистите му репетираат „Grainedesunquat“, пиеса-фетиш на компанията, създадена през 1978 г. и описваща посвещаването на едно малко японско момче.

Ален Жобер • Поредица „Палитри“ • Анги Уорхол

• 1999, 29 минути

Поредицата „Палитри“ целенасочено се противопоставя на класическия изкуствоведски дискурс, и вместо да описва историята на художниците или на периодите, взима една картина и разказва цялата ѝ история. Това издание на „Палитри“ се спира по-подробно на *Ten Lizes*, прочута сериграфия на Анги Уорхол. То анализира *Ten Lizes*, чиято тайнствена история и последици са по-скоро изненадващи. Десет подобни едно на друго лица са отпечатани в черно, в две редици върху голямо платно с дължина 5,65 метра и височина 2 метра.

Хорхе Луис Борхес в Колеж дьо Франс

• 1983, 49 минути

Заснет по случай конференция в Колеж дьо Франс на тема поетическото творчество.

Паскал Кане • Чирико от Кокто • 1981, 45 минути

С гласа на Жан Марс.

Творби на Чирико, разглеждани като оперни декори. Музика на Верги.

Филм за филма „Аз, Пиер Ривуер“

на Рене Алио за Паскал Кане

През 1835 г. в едно нормандско село са открити труповете на жена, на голямата ѝ дъщеря и на малкия ѝ син.

EXECUTIVE PRODUCTION
SOFILM
PATRICK SANDRIN

ул. Женева 8, София 1000 - България
ТЕЛ.: +33 06 09 69 01 58 - www.sofilm.net
За контакт Софилм: CAROLINE JEANJEAN
+33 6 76 77 84 85 carolinejeanjean@wanadoo.fr
Меглена Шкодрева
ТЕЛ.: 00359 899 910 170 - megui@sofilm.net

institut français
София

ФРЕНСКИ КУЛТРЕН ЦЕНТЪР
ул. Дякон Игнатий 2 София 1000
тел.: +359 2 9963 23 10 - www.ambafrance-bg.org

